

LA POLEMICA VARIANT DE LA BISBAL D'EMPORDÀ

PEL NORD O PEL SUD?

XEMA ALISTE
METGE

«No ho tinc clar. Penso que sí que s'ha de fer. Però mirant al futur, perquè el que és bo ara no pot ser-ho demà»

DAVID COSTA
CONDUCTOR

«No ho sé. Fa anys que hauria d'estar feta i aquest debat ara ja no hi seria. Sempre anem tard»

CARLES BRAVO
MARXANT

«Per on faci menys mal. Cal, però, fer una variant de dos carrils. Si continuem així seran 33 carrils»

RICARD HERRERO
PRESIDENT DEL CONSELL DEL BAIX EMPORDÀ (PSC)

«Des del consell, però, volem analitzar bé totes les opcions. La variant és una necessitat»

JOSEP SALA
ALCALDE DE FORALLAC I EXPRESIDENT DEL CONSELL DEL BAIX EMPORDÀ (CIU)

«La nord és la millor opció. No m'ha sortit cap argument que em faci repensar del contrari»

RAMON NADAL
ALCALDE DE CRUÏLLES (JPM)

«Estem en contra de la sud. Principalment perquè divideix els nuclis de Cruïlles i Puig Ventós»

MARIA C. GÜELL
ALCALDESSA DE CORÇÀ (IPC-PM)

«Ens cal més informació, que ara mateix no tenim, per decidir-nos per una opció»

Des del 1982 fins al 2007, passant pel «congelador»

La variant de la Bisbal d'Empordà es posa sobre la taula el 1982, quan el pla general de la Bisbal preveu aquest vial. Si bé cal fer un matís; en aquell moment no es tractava d'un vial desdoblant, com ara, i, a més, passava més a tocar del nucli de la Bisbal; de fet, més o menys per on ara passa el vial urbà. L'agost del 1993, la Direcció General de Carreteres va posar a exposició pública l'avant-projecte de traçat de la variant de la Bisbal, en què només es desenvolupava l'opció sud dels dos traçats que es proposaven. Al voltant d'aquesta exposició es va generar un gran debat en què va quedar clara la manca de consens entre els ajuntaments afectats i que ara, catorze anys després es torna a posar de manifest. En aquell moment, i des de la Bisbal, hi havia l'acord polític i social de decantar-se per l'opció sud. En aquell moment, i a tall d'exemple del debat que es va obrir, l'Associació d'Amics del Baix Empordà va demanar que es desenvolupés l'opció nord per poder comparar i poder disposar de més arguments. En vista de la manca de consens entre els municipis afectats, el llavors conseller de Política Territorial, Josep Maria Cullerell (CiU), va optar per congelar aquesta actuació. Però no va durar gaire l'estada d'aquest projecte a la nevera del Govern. Al maig del 1994 es va reactivar el tema amb l'exposició del desdoblament de la carretera de Girona a Palamós, en què es desenvolupaven les dues opcions de la variant. És en aquest moment que s'introdueix l'opció pel nord de la Bisbal. El consens tampoc va ser possible entre els municipis afectats i la variant es va tornar a congelar novament.

Aquesta manca de consens va generar reaccions diverses; per exemple: l'agost del 2001, el llavors alcalde de la Bisbal, Ramon Romaguera (PSC), va manifestar que entendria que la Generalitat decidís, finalment, el traçat definitiu de la variant, sempre que no hagués estat possible consensuar-ho abans entre les parts implicades. Amb tot, Romaguera puntualitzava que era de l'opinió que havia de ser el municipi el que ho havia de decidir. En aquell moment, el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Pere Macias, va afirmar que la Generalitat, en aquell moment en mans de CiU, no dubtaria a l'hora de decidir el traçat de la variant si no era possible consensuar-lo. Un any després, l'avui conseller de Política Territorial, Joaquim Nadal, llavors com a responsable d'Infraestructures del PSC, publica un article en què defensa l'opció pel sud. Nadal es mostra coherent quan afirma, ara com a conseller, que la millor opció és la sud.

Els crítics contra la sud es mobilitzen per salvar Santa Cristina

La reactivació del projecte ja ha tingut els primers efectes: s'han creat dues plataformes i Naturalistes de Girona s'han pronunciat en contra de l'opció pel sud. La primera que es va constituir va ser la plataforma contra la variant pel sud, que va fer públic un manifest fundacional. Però també hi ha altres moviments, com ara la campanya de Salvem Santa Cristina, que alerta que aquesta opció malmet l'ermita del mateix nom. Santa Cristina és una petita peça romànica dels segles X-XII, situada al municipi de Corçà. Segons Salvem Santa Cristina, la seva antiguitat i la bona conservació de l'entorn natural la converteixen en una mostra única del llegat arquitectònic del país. Per tant, consideren que Santa Cristina està gravissimament amenaçada pel traçat de la variant de la Bisbal per al projecte de desdoblament que es preveu en l'opció sud. Si es construeix l'alternativa del sud, i segons els crítics, destruirà totalment el paratge on es troba l'església i la separarà del nucli de Corçà i del veïnat de Santa Cristina.

Accions a Castell d'Empordà i als Clots de Sant Julià

La preservació del patrimoni natural i arquitectònic, així com l'impacte ambiental, és recurrent entre les dues plataformes, entre els defensors d'una o altra opció. En aquest sentit, la plataforma contrària a l'opció nord, que lidera el responsable de l'hotel Castell d'Empordà i un centenar de veïns de la zona, considera que aquesta opció afectarà negativament el nucli de Castell d'Empordà i el seu castell, declarat el 1949 bé cultural d'interès nacional. A més, també alerten que hipotecarà la plana agrícola de Vulpellac i, a més, també afectarà negativament els Clots de Sant Julià. Però hi ha més elements, segons destaquen, com ara la zona del Puig de Sant Ramon, un jaciment amb restes de l'edat del ferro, ibers i romans, i que està previst que sigui travessat per dos túnels. També enumeren altres zones d'interès, com el Puig Rodó o les restes iberes de Casavells. Segons la plataforma tot això quedarà greument afectat si es tira endavant aquest projecte.